

NEWS

Siena runā visās valodās

Saruna ar muzeja direktori Dr. Heleni Feteri par zāļu tekstiem, kas tulkojas paši.

2026. gada 3. augusts, Tobias Engl

Viņas nams rāda mainīgas izstādes un ilgi cīnījās ar izkārtņēm, kas nekad ilgi nepalika aktuālas. Jau gadu muzejs strādā ar ScreenWay.

SW Fetere kundze, muzejs dzīvo no savām sienām. Vai ekrāns tur netraucē?

HV Tās bija manas pirmās bažas. Mēs jau vairāk nekā simts gadus karam drukātus zāļu tekstus, un es negribēju spīdošu planšeti blakus vecmeistaram. Tāpēc mēs izvēlējāmies ekrānus: matētus, mazus, ierāmētus sienas krāsā. Šodien neviens apmeklētājs nejautā, kāpēc tur karājas displejs. Viņi vienkārši lasa.

SW Kas uz tā ir tāds, ko drukāta izkārtnē nespētu?

HV Galvenokārt valodas. Pie mums nāk grupas no visas pasaules, un drukāta izkārtnē ir vācu valodā, varbūt vēl angļu. Mūsu zāļu teksti ar pieskārienu maina valodu, un kurš vēlas, liek tos nolasīt priekšā. Vecākiem viesiem mēs palielinām burtus, nedrukājot otru izkārtni. Izklaušās sīkums. Ikdienā tas ir milzīgs.

SW Un jaunas izstādes gadījumā?

HV Agrāk tas nozīmēja: rakstīt, maketēt, drukāt, laminēt, izkārt — nedēļu iepriekš. Tagad mana kolēģe tekstus uzraksta priekšpusdienā, pēcpusdienā tie ir pie sienas. Un ScreenWay objektu datus ņem no mūsu kolekcijas datubāzes — mēs neko nerakstām divreiz.

SW Vai ScreenWay vāc datus par jūsu apmeklētājiem?

HV Gluži pretēji, un tas man bija svarīgi. Nav kameru, kas lasa sejas, un neviens neskaita, kurš cik ilgi stāv pie kuras gleznas. Muzejs nav vieta, kur tikt novērotam, bet vieta, kur skatīties. Dati, kas rodas, paliek namā un Eiropā. Publiskam namam tas ir pienākums.

SW Vai jūs to darītu vēlreiz?

HV Tūlīt. Un skaistākais ir tas, ka neviens to nepamana. Cilvēki nāk gleznu dēļ. Ka tehnika pie tam paliek neredzama, man ir vislielākā uzslava.